

cip, da de sluttede sig til Agrarbevægelsen. Nu taler han om, at vi ikke en Gang maa nævne, hvor mange Landboere der sidder i Landstinget. Maa jeg her bemærke, at jeg nævnede, hvor mange Godsejere der er, og det nævnede jeg overfor Højre, der taler om, hvorledes de forskellige Klasser, særlig i Byerne, ikke kunne repræsenteres tilstrækkeligt her i Tinget. Der er 2000 Godsejere, og disse faa 20 Repræsentanter, medens Arbejderklassens 150,000 Vælgere kun faa en. Det tror jeg var fuldstændig berettiget at gøre opmærksom paa overfor Højre. Men det ærede Medlem, der ikke kan taale, at man rent statistisk og nøgternt regner op, hvor mange Godsejere, Gaardmænd, Byerhvervs-mænd og Arbejdere der er, hans Parti og Presse støttede paa det varmeste Agrarbevægelsen, der gik ud paa kun at sætte den besiddende Landbostands Interesser paa sit Program, og han ved meget godt, hvilken Rolle denne Bevægelse spillede ved Forligets Afslutning, saa at det forekom mig dristigt af ham netop at rette en saadan Bebrejdelse. Nej, Agrarpolitikken svigtede den Folkepolitik, der var Venstres gamle Forudsætning. Jeg husker, at da Konseilspræsidenten en Gang for en Del Aar siden talte om, at Venstre skulde være et Folkeparti og ikke et Landmands-parti, lød der stærke Angreb netop fra agrarisk og moderat Side mod en saadan Tale. Det var netop Landbointeresserne, der skulde frem igennem Venstre. Den Tale har lydt ikke en, men Hundrede Gange fra den Side, det ærede Medlem tilhører, og navnlig fra den agrariske Retning, han har støttet.

Det ærede Medlem mente, at han ikke har bekæmpet Arbejdernes Organisation. Han har vist aldrig rørt en Finger for at fremme Husmændenes eller Landarbejdernes Fagorganisation. Han nævnte Stillingen til Husmandskreditforeningerne . . . (Berntsen: Husmandsforeningerne!) Naa, ja, ja, men der er adskillige saakaldte Arbejderforeninger, Husmandsforeninger, Husmandskreditforeninger, hvor man netop kan behjælpes visse Medlemmer, at de paa-gældende Husmænd og Arbejdere ikke tilstrækkeligt naa frem til eget Selvstyre. Det ærede Medlem ved godt, at der netop i Øjeblikket er en Bevægelse blandt Land-

arbejdere og Husmænd i den Retning. Jeg ved ikke, om han i særlig Grad har støttet denne Bevægelse, som blandt andet er udgaaet fra fynske Husmænd, og som blandt andet en bekendt og anset Husmand paa Fyn har sat sig i Spidsen for. Jeg har ikke i den Presse, der staar det ærede Medlem nær, eller i hans Gerning og Tale set nogen som helst Støtte for disse Bestræbelser. Tværtimod er det fra vor Side, saadanne Bestræbelser støttes.

Det ærede Medlem mente, at man dog aldrig kunde tænke sig, at København vilde vælge en Bonde, og han søgte paa en Maade, jeg ikke syntes var ganske fair, at give det Udseende af, at vi vare et landbofjendtligt Parti. Det har ofte været fremme, netop som Led i hele den agrariske Interessepolitik, men er Gang paa Gang blevet modbevist med gode Kendsgerninger. Vi have kunnet pege paa Afstemninger og Forslag og hele vor Færd. Vi sætte overhovedet ikke Skel, vi pege paa det virkelige Skel, der er mellem Over- og Underklasse, Aristokrati og Demokrati. Jeg vil for øvrigt nævne et Eksempel. Ved et Landstingsvalg for ikke mange Aar siden i 2den Kreds, Nord- og Vestsjælland, mødte Valgmænd fra Frederiksberg, Helsingør, Gentofte, Ordrup, Utterslev, Brøndshøj, altsaa socialdemokratiske By-Valgmænd, i Roskilde og opstillede en Bonde som deres Kandidat, en Gaardejer fra Kalundborgegnen, og de vare saa mange, at han vilde være bleven valgt, hvis ikke Agrarerne, det albertiske Venstre, det helt- og halvtmoderate Venstre havde foretrukket en Højre-Godsejer fra Samsø. Og for øvrigt have vore Partifæller mangfoldige Gange paa Landet og ogsaa i Købstæderne stemt paa Venstre-mænd, Socialdemokraterne i de danske Købstæder have mangfoldige Gange stemt paa en Venstrebonde mod en Højrekøbstadsmand, og det, at Socialdemokratiet i en Menneskealder har fulgt denne Politik, har blandt andet bidraget til, at Venstre er naaet op til den Magtstilling, det nu indtager gennem sit Flertal her i Tinget og Venstres Besættelse af Ministerpladserne.

Det ærede Medlem fandt ikke det Slagord, jeg nævnte forleden Dag, meget poetisk. Naa, ikke al Poesi kan være lige